

gen Agtelse i de allerfleste Henseender, har jeg, tilligemed 14 Andre, stillet dette Vædringsforslag, som jeg vil anbefale Thinget at optage som forklarende Amortisationen. Hvad angaaer det af 15 andre Medlemmer til dette Punkt stillede Forslag, har jeg allerede forrige Gang erklæret mig villig til at stemme for det; naar en saadan Amortisation bliver indført, indrømmer jeg, at Capitalen i alle Tilfælde kan blive staaende uopffigelig i 15 Aar. Jeg har udviklet de Grunde, hvorfor jeg troer, at, naar en Amortisation finder Sted, er Capitalens Uopffigelighed i en ikke altfor lang Række af Aar ogsaa en billig Indrømmelse, og jeg troer, at Vedkommende, der kunne erhverve Selveiendom efter denne Lov, da i to Henseender ville være tjente med Lovens Bestemmelse, baade fordi de da ville blive sikkrere i deres Besiddelse, thi, naar Capitalen kan opffiges, saasnart den nærværende Fæster og Enkere døde, anseer jeg Arvingers Sikkerhed i alle Tilfælde at forblive ved Eiendommen for at være meget liden, og fordi det paa den anden Side vil være ganske godt for dem og deres Familie, at der ved en Amortisation er afbetalt en Deel paa Gjelden.

Finantsministeren: Det nærværende Spørgsmaal er allerede saa udsørligt omdebatteret, saavel idag som under Sagens foregaaende Behandling, at jeg ikke veed noget Nyt at tilføie enten for eller imod. Naar jeg derfor har taget Ordet er det kun for at udtale min Mening, og for at sige, at min Stemme vil gaae derhen, som min Formand udtalte sig. Det, der for mig har været det Bestemmende, uden at jeg forøvrigt skal gaae ind paa en Drøftelse af Sagen, er, at den Alenpe, som af en Bestemmelse om en tvungen Amortisation af $\frac{1}{2}$ pCt. kan falde for visse Selveiere blevne Fæstebønder, i mine Tanker i mange Tilfælde vil blive langt større end den Sikkerhed, som Staten opnaaer ved en saadan Bestemmelse (Hør!). Skal Staten have en reel Fordeel af en Amortisation, saa troer jeg, den maa være meget større end den, som her er bragt i Forslag, og navnlig saameget større, at den vist vilde blive betænkelig med Hensyn til det Formaal, man sætter sig. Jeg holder for, at Staten ikke taber i Sikker-

hed, men vinder, som af den ærede Ordfører oplyst, ved at vedkommende Bønde, istedetfor hidtil at svare Fæsteafgift vil, naar han bliver Selveier, kommer til at svare sine Bidrag til Staten som Rente; Staten vinder altsaa den større Lyngsret imod ham, som den har mod en Skyldner, der ikke betaler sine Renter, i Sammenligning med den Ret, den hidtil har havt imod ham som Fæstebonde. At derom kan være meget forffjellige Meninger vil jeg gjerne indrømme; jeg skal kun tilføie, at fra Ministeriets Side lægges der ikke nogen saafærdedes Vægt paa dette Spørgsmaal, at vi i mindste Maade have troet, at det burde udøve nogen Indflydelse paa Lovens Stjæbne, ja, Ministeriets forffjellige Medlemmer have end ikke fundet det fornødent, i dette Tilfælde at forpligte deres Stemmer ligeoverfor hinanden, men vi have betragtet det som et aabent Spørgsmaal. Jeg har erfaret af Lovens foregaaende Behandling, at nogle af mine Collegaer have stemt for Amortisationen; jeg for mit Vedkommende skal stemme for, at det Forslag, der gif igjennem ved Lovens 2den Behandling, nu tages tilbage, idet jeg vil slutte mig til Nr. 3 paa Afstemningslisten, men derimod stemme imod Nr. 2, 4 og 5.

Ordføveren: Jeg troer virkelig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) har Ret, naar han troer, at jeg har overseet væsentlige Punkter; jeg troer det snarere er paa hans Side, at dette ligger. Det er vistnok sandt, hvad han først udhævede, at der er den Forffjel med Hensyn til Udsættelse af Umyndiges Midler og de her omtalte Fordringer, at Umyndiges Midler ere uopffigelige, hvorimod her skal indrømmes en vis Uopffigelighed, men denne Forffjel kan dog, naar Forholdet notiere betragtes, ikke tillægges nogen synderlig Vægt. Det er bekendt, at Umyndiges og offentlige Stiftellers ublaante Midler i daglig Tale kaldes faste Benge, af den gode Grund, at man i Almindelighed ingenlunde vilkaarligt gaaer hen og opffiger dem, men naar de vedkommende Bestyrere have udsat dem mod den foreskrevne Sikkerhed, lade de dem i Almindelighed staae, naar ikke særegne Omstændigheder indtræffe. Til disse særegne Omstændigheder hører nu, at det ved Eftersyn vi